

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 mars 2012

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 92
du Code judiciaire
en ce qui concerne
l'appel des jugements rendus
par le juge de paix et le tribunal de police**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
M. **Stefaan VAN HECKE**

SOMMAIRE

Page

I. Procédure	3
II. Exposé introductif de Mme Carina Van Cauter, auteur principale de la proposition de loi	3
III. Discussion des articles et votes	4

Documents précédents:

Doc 53 **1043/ (2010/2011)**:

001: Proposition de loi de Mme Van Cauter et consorts.
002 et 003: Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 maart 2012

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 92
van het Gerechtelijk Wetboek
met betrekking tot het hoger beroep
tegen vonnissen gewezen
door de vrederechter en de politierechtbank**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Stefaan VAN HECKE**

INHOUD

Blz.

I. Procedure	3
II. Inleidende uiteenzetting van mevrouw Carina Van Cauter, hoofdinster van wetsvoorstel	3
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	4

Voorgaande documenten:

Doc 53 **1043/ (2010/2011)**:

001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter c.s.
002 en 003: Amendementen.

3842

**Composition de la commission à la date de dépôt du rapport/
Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag**

Président/Voorzitter: Sarah Smeyers

A. — Titulaires / Vaste leden:

N-VA Sophie De Wit, Koenraad Degroote, Sarah Smeyers,
Kristien Van Vaerenbergh
PS Valérie Déom, Rachid Madrane, André Perpète,
Özlem Özen
MR Philippe Goffin, Marie-Christine Marghem
CD&V Sonja Becq, Raf Terwingen
sp.a Renaat Landuyt
Ecolo-Groen Stefaan Van Hecke
Open Vld Carina Van Cauter
VB Bert Schoofs
cdH Christian Brotcorne

B. — Suppléants / Plaatsvervangers:

Siegfried Bracke, Daphné Dumery, Theo Francken, Miranda Van
Eetvelde, Ben Weyts
Anthony Dufrane, Thierry Giet, Karine Lalieux, Yvan Mayeur, N
Corinne De Permentier, Denis Ducarme, Charles Michel
Stefaan De Clerck, Gerald Kindermans, Liesbeth Van der Auwera
Maya Detiège, Peter Vanvelthoven
Juliette Boulet, N
Patrick Dewael, Sabien Lahaye-Battheu
Gerolf Annemans, Peter Logghe
Myriam Delacroix-Rolin, Joseph George

C. — Membre sans voix délibérative / Niet-stemgerechtigd lid:

MLD Laurent Louis

N-VA	:	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>			
PS	:	<i>Parti Socialiste</i>			
MR	:	<i>Mouvement Réformateur</i>			
CD&V	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>			
sp.a	:	<i>socialistische partij anders</i>			
Ecolo-Groen	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>			
Open Vld	:	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>			
VB	:	<i>Vlaams Belang</i>			
cdH	:	<i>centre démocrate Humaniste</i>			
FDF	:	<i>Fédéralistes Démocrates Francophones</i>			
LDD	:	<i>Lijst Dedecker</i>			
MLD	:	<i>Mouvement pour la Liberté et la Démocratie</i>			
<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>			<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		
DOC 53 0000/000:		<i>Document parlementaire de la 53e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	DOC 53 0000/000:		<i>Parlementair document van de 53e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
QRVA:		<i>Questions et Réponses écrites</i>	QRVA:		<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
CRIV:		<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>	CRIV:		<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
CRABV:		<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	CRABV:		<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
CRIV:		<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>	CRIV:		<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
PLEN:		<i>Séance plénière</i>	PLEN:		<i>Plenum</i>
COM:		<i>Réunion de commission</i>	COM:		<i>Commissievergadering</i>
MOT:		<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	MOT:		<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>		<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	
<i>Commandes:</i>		<i>Bestellingen:</i>	
<i>Place de la Nation 2</i>		<i>Natieplein 2</i>	
<i>1008 Bruxelles</i>		<i>1008 Brussel</i>	
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>		<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	
<i>Fax : 02/549 82 74</i>		<i>Fax : 02/549 82 74</i>	
<i>www.lachambre.be</i>		<i>www.dekamer.be</i>	
<i>e-mail : publications@lachambre.be</i>		<i>e-mail : publicaties@dekamer.be</i>	

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions du 29 novembre 2011 et des 7, 14 et 28 février 2012.

I.— PROCÉDURE

La proposition de loi DOC 53 1043/001 était initialement jointe à la proposition de loi modifiant l'article 109*bis* du Code judiciaire (DOC 53 1831/001).

Au cours de la réunion du 29 novembre 2011, il a été décidé de recueillir l'avis écrit des instances suivantes sur la proposition de loi à l'examen et la proposition de loi DOC 53 1831/001:

- le Collège des procureurs généraux;
- le Collège des Premiers présidents des cours d'appel;
- le Collège provisoire des cours et tribunaux.

Ces avis ont été mis à la disposition des membres.

Au cours de la réunion du 14 février 2012, votre commission a décidé d'examiner les deux propositions DOC 53 1043/001 et DOC 53 1831/001 séparément.

II. — EXPOSÉ INTRODUCTIF DE MME CARINA VAN CAUTER, AUTEUR PRINCIPALE DE LA PROPOSITION DE LOI DOC 53 1043/001

Mme Carina Van Cauter (Open Vld), auteur principale, explique qu'en principe, les actions intentées au niveau du tribunal de première instance, donc tant en matière civile que pénale, sont attribuées à des chambres composées d'un juge unique. L'appel des jugements rendus par le juge de paix et le tribunal de police constitue une exception: celui-ci doit toujours être examiné par une chambre composée de trois juges. La proposition de loi vise à supprimer cette exception. La possibilité de renvoyer devant une chambre composée de trois juges dans certains cas bien précis est cependant maintenue. Pour le surplus, Mme Van Cauter renvoie aux développements de la proposition (DOC 53 1043/001).

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft onderhavig wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 29 november 2011, 7, 14 en 28 februari 2012.

I. — PROCEDURE

Het wetsvoorstel DOC 53 1043/001 was aanvankelijk samengevoegd met het wetsvoorstel tot wijziging van artikel 109*bis* van het Gerechtelijk Wetboek (DOC 53 1831/001).

Tijdens de vergadering van 29 november 2011 werd beslist om omtrent onderhavig wetsvoorstel en wetsvoorstel DOC 53 1831/001 het schriftelijk advies in te winnen van de volgende instanties:

- het College van procureurs-generaal;
- het College van Eerste Voorzitters van de Hoven van hoger beroep;
- het Voorlopig College van hoven en rechtbanken.

Deze adviezen werden ter beschikking van de leden gesteld.

Tijdens de vergadering van 14 februari 2012 heeft uw commissie besloten om de voorstellen DOC 53 1043/001 en DOC 53 1831/001 apart te bespreken.

II. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN MEVROUW CARINA VAN CAUTER, HOOFDIENSTER VAN WETSVOORSTEL DOC 53 1043/001

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld), hoofddienster, legt uit dat vorderingen op het niveau van de rechtbank van eerste aanleg, dus zowel in burgerlijke als strafzaken, in principe worden toegewezen aan kamers met één rechter. Het hoger beroep tegen vonnissen gewezen door de vrederechter en de politierechtbank vormt hierop een uitzondering: het dient altijd te worden behandeld door een kamer met drie rechters. Het wetsvoorstel beoogt deze uitzondering op te heffen. De mogelijkheid om te verwijzen naar een kamer met drie rechters in bepaalde welomschreven gevallen blijft evenwel behouden. Voor het overige verwijst mevrouw Van Cauter naar de toelichting bij het voorstel (DOC 53 1043/001).

III. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

Les membres ne formulent aucune observation concernant cet article. L'article 1er est adopté par 13 voix et une abstention.

Art. 2

L'article 2 vise à abroger l'article 92, § 1er, 3°, du Code judiciaire.

Mme Valérie Déom (PS) signale que des mesures similaires ont déjà été prises au cours de la législature précédente (voir art. 109bis du Code judiciaire, modifié par la loi du 22 avril 2010). Les auteurs des propositions ont-ils une idée de l'impact de ces mesures?

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) déclare qu'elle a posé une question écrite à ce sujet au secrétaire d'État chargé de la Politique des familles. Actuellement, elle ne dispose pas encore des informations demandées, mais elle a déjà entendu beaucoup de réactions positives.

L'intervenante souligne également que l'objectif est que les magistrats siègent seuls uniquement dans les affaires simples et que dans les dossiers plus complexes, il soit toujours possible de décider de faire siéger trois juges. En d'autres termes, la règle existante est inversée.

Le représentant de la ministre de la Justice fait observer que la mesure proposée a déjà été brièvement mise en œuvre au début des années 80. Elle a de nouveau été supprimée assez rapidement car elle n'avait apparemment aucun impact sur l'arriéré judiciaire. En outre, il est également apparu qu'à la suite de cette mesure, des juges inexpérimentés ont régulièrement dû siéger.

Elle souligne également qu'il y aura un impact au niveau du greffe. Sera-t-on disposé à mettre plus de greffiers à disposition?

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) réplique que la formation des magistrats est aujourd'hui totalement différente de celle d'il y a trente ans. Elle rappelle également que la possibilité de siéger à trois n'est pas supprimée, mais qu'elle ne sera plus automatique.

Mme Sonja Becq (CD&V) demande que la qualité de la jurisprudence reste garantie. Elle souhaite également recueillir l'avis de la magistrature même.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

De leden hebben geen opmerking bij dit artikel. Artikel 1 wordt aangenomen met 13 stemmen en 1 onthouding.

Art. 2

Artikel 2 beoogt artikel 92, § 1, 3°, Ger. W. op te heffen.

Mevrouw Valérie Déom (PS) wijst erop dat er tijdens de vorige zittingsperiode al gelijkaardige maatregelen werden getroffen (zie art. 109bis Ger.W., zoals gewijzigd bij de wet van 22 april 2010). Hebben de indieners van de voorstellen zicht op de effecten die dit heeft gehad?

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) zegt dat ze de staatssecretaris bevoegd voor het Gezinsbeleid hierover een schriftelijke vraag heeft gesteld. Op dit ogenblik beschikt zij nog niet over de gevraagde gegevens, maar er hebben haar al veel positieve reacties bereikt.

De spreekster benadrukt ook dat het de bedoeling is dat de magistraten slechts alleen zetelen in eenvoudige zaken, in de ingewikkeldere dossiers kan men nog steeds beslissen om met drie rechters te zetelen. De bestaande regel wordt met andere woorden omgedraaid.

De vertegenwoordiger van de minister van Justitie merkt op dat de voorgestelde regeling reeds kort heeft bestaan aan het begin van de jaren 80. Men heeft deze redelijk snel weer afgevoerd omdat ze geen effect bleek te hebben op de gerechtelijke achterstand. Bovendien bleek ook dat er ten gevolge van deze maatregel regelmatig onervaren rechters dienden te zetelen.

Ook wordt erop gewezen dat er eveneens gevolgen zullen zijn op het vlak van de griffie. Zal men bereid zijn om meer griffiers ter beschikking te stellen?

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) repliceert dat de vorming en opleiding van magistraten vandaag fundamenteel anders is dan dertig jaar terug. Ook herhaalt zij dat de mogelijkheid om met drieën te zetelen niet wordt afgeschaft, het zal alleen geen automatisme meer zijn.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) vraagt dat de kwaliteit van de rechtspraak gegarandeerd blijft. Zij wenst ook het advies van de magistratuur zelf in te winnen.

Mme Sophie De Wit (N-VA) trouve que l'argument de l'inexpérience n'est pas valable. Un magistrat qui a bénéficié de la formation nécessaire doit pouvoir exercer les compétences qui lui sont attribuées. Elle souligne qu'il y a d'ailleurs déjà, dans la pratique, une répartition du travail préparatoire. Dans la réalité, les dossiers sont donc déjà souvent préparés par un seul magistrat. Mme De Wit estime elle aussi qu'il serait opportun de demander l'avis de la magistrature assise, ainsi que celui du Collège des procureurs généraux, étant donné que la proposition concerne en partie le droit pénal.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent un amendement n° 1 (DOC 53 1043/002). Cet amendement vise à annuler l'abrogation de l'article 92, § 1er, 3°, du Code judiciaire prévue par la proposition de loi n° 1043, et à remplacer cette disposition. Selon la nouvelle disposition, les affaires en appel contre des décisions du juge de paix et du juge de police continueront en principe d'être traitées par un magistrat unique — comme le prévoyait la proposition de loi originale — mais cette règle ne vaudra pas pour les appels des jugements rendus par le tribunal de police qui concernent les infractions visées à l'article 76, alinéa 6, du Code judiciaire. Cette exception est ajoutée parce que l'auteur de l'amendement craint que les petits tribunaux ne disposent pas de juges suffisamment spécialisés pour pouvoir satisfaire à l'article 78, alinéa 4, du Code judiciaire.

L'amendement n° 1 (DOC 53 1043/002) est ensuite retiré par son auteur, qui explique qu'après vérification, la modification proposée n'est pas nécessaire, dès lors que la disposition spécifique de l'article 76, alinéa 6 du Code judiciaire, combiné avec l'article 78, alinéas 4 et 5 du même Code, restera de toute façon applicable si la proposition de loi n° 1043 est adoptée.

M. Bert Schoofs (VB) explique pourquoi son parti n'est pas favorable aux modifications proposées. L'intervenant estime que l'idée de confier l'examen de l'appel à un juge unique part d'une prémisse erronée, à savoir que le juge d'appel serait plus compétent que celui qui s'est prononcé en première instance sur le dossier. M. Schoofs estime que les deux juges sont également qualifiés et compétents et que l'appel ne peut être considéré comme une "seconde chance". Ce n'est en tout cas pas le cas dans le système où l'appel est examiné par un collège de trois juges. Dans ce dernier cas de figure, l'idée est que ces juges, au terme d'une concertation approfondie, vérifient si le juge de première instance a envisagé ou a pu envisager tous les aspects de l'affaire.

Mevrouw Sophie De Wit (N-VA) vindt het argument van de onervarenheid niet geldig. Een magistraat die de nodige vorming en opleiding heeft genoten, moet de bevoegdheid die hem wordt toegewezen, kunnen uitoefenen. Zij stipt aan dat trouwens nu ook al in de praktijk een verdeling van het voorbereidingswerk gebeurt. In realiteit worden de dossiers dus vaak ook al door één magistraat voorbereid. Mevrouw De Wit is ook gewonnen voor een vraag om advies aan de zetelende magistratuur en, aangezien het voorstel ook gedeeltelijk betrekking heeft op het strafrecht, aan het College van procureurs-generaal.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient een amendement nr. 1 (DOC 53 1043/002) in. Het beoogt de door het wetsvoorstel 1043 vooropgestelde opheffing van artikel 92, § 1, 3°, Ger. W. ongedaan te maken en deze bepaling te vervangen. Volgens de nieuwe regeling zullen de zaken in hoger beroep tegen beslissingen van de vrederechter en de politierechter in principe nog steeds door een alleenzetelende magistraat worden behandeld — zoals voorzien door het oorspronkelijke wetsvoorstel — maar deze regel zal niet gelden voor het hoger beroep tegen vonnissen gewezen door de politierechtbank inzake overtredingen zoals bedoeld in artikel 76, zesde lid, Ger. W. Deze uitzondering wordt toegevoegd omdat de indienster vreest dat in kleinere rechtbanken geen rechters voorhanden zijn die voldoende gespecialiseerd zijn om aan artikel 78, vierde lid, Ger. W. te kunnen voldoen.

Daaropvolgend trekt de indienster amendement nr. 1 (DOC 53 1043/002) in. Zij legt uit dat de voorgestelde wijziging bij nader inzien niet nodig is, aangezien de specifieke regeling van artikel 76, zesde lid, Ger. W. *juncto* artikel 78, vierde en vijfde lid, Ger. W. sowieso ook blijft gelden als het wetsvoorstel nr. 1043 wordt aangenomen.

De heer Bert Schoofs (VB) legt uit waarom zijn partij geen voorstander van de voorgestelde wijzigingen is. Het systeem waarbij men het hoger beroep door een alleenzetelende rechter laat behandelen, gaat volgens de spreker uit van een verkeerd uitgangspunt, namelijk dat de rechter in hoger beroep bekwaamer zou zijn dan de rechter die zich in eerste aanleg over het dossier heeft uitgesproken. De heer Schoofs is van oordeel dat beide rechters even gekwalificeerd en bekwaam zijn en dat het hoger beroep niet als een "tweede kans" mag worden beschouwd. Dat is in elk geval niet zo in het systeem waarbij het hoger beroep door een college van drie rechters wordt behandeld. De bedoeling is dat deze, mits grondige ruggespraak, nakijken of de rechter in eerste aanleg alle aspecten van de zaak heeft gezien of kunnen zien.

L'intervenant établit également une comparaison avec les Pays-Bas, où il y a proportionnellement moins de magistrats et où il n'y a pourtant pas d'arriéré judiciaire notable. Chez nous, cet arriéré ne sera pas résorbé si l'on instaure simplement la règle du juge unique.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) comprend les motifs de la réglementation proposée. Il n'est pas nécessaire que trois magistrats se penchent sur des dossiers simples. D'autre part, il doit continuer à être possible de faire appel à trois juges dans des affaires plus complexes. C'est également la teneur de l'avis du président du Collège provisoire des cours et tribunaux qui, en ce qui concerne le traitement des actions civiles pendantes devant les juridictions pénales, n'émet pas d'objection à l'encontre d'une chambre à conseiller unique pour autant que le prévenu, la partie civile, la partie civilement responsable ou la partie intervenante puissent malgré tout demander que l'affaire soit traitée par une chambre collégiale. M. Van Hecke pense que le système proposé ne couvre pas toutes les hypothèses à régler.

Mme Sonja Becq (CD&V) comprend également les considérations qui sont à la base de la proposition de loi à l'examen. Elle souligne par ailleurs que la nouvelle réglementation ne peut entraîner une perte de qualité de la jurisprudence. L'intervenante plaide également pour que l'on procède à une mesure de l'efficacité, de manière à vérifier si la nouvelle réglementation donne des résultats. Enfin, Mme Becq réplique à l'intervenant précédent qu'il n'existe pas de système sans faille offrant aux parties la possibilité de demander que l'affaire soit traitée par trois magistrats. L'article 91 du Code judiciaire prévoit cependant cette possibilité, si bien que cette objection est levée.

M. Christian Brotcorne (cdH) indique que le retrait de l'amendement n° 1 clarifie les choses. Il souhaite par ailleurs formuler les questions et remarques suivantes à propos de la proposition de loi à l'examen.

Tout d'abord, il ne voit pas d'inconvénient à ce que l'appel des décisions du juge de paix soit traité par un magistrat siégeant seul.

Il demande par ailleurs que l'on fasse preuve de la circonspection nécessaire lors de l'instauration du même système pour l'appel des décisions du juge de police. Le tribunal de police est compétent pour des matières importantes et parfois très complexes et spécifiques, comme pour des accidents ferroviaires. Il sait que pour les dossiers difficiles, il y a une exception qui autorise le traitement de ces dossiers par un collège de trois magistrats, mais il demande malgré tout que l'on accorde toute l'attention voulue à cette question.

De spreker maakt ook een vergelijking met Nederland, waar men verhoudingsgewijs minder magistraten heeft en er geen noemenswaardige gerechtelijke achterstand is. De achterstand zal hier niet zomaar worden opgelost door de invoering van de regel van de alleenzettelende rechter.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) begrijpt de motieven voor de voorgestelde regeling. In eenvoudige dossiers is het niet nodig dat er zich drie magistraten over het dossier buigen. Anderzijds moet het steeds mogelijk blijven om, in complexere zaken, een beroep te doen op drie rechters. Dat is ook de strekking van het advies van de voorzitter van het Voorlopig College van hoven en rechtbanken die wat betreft de afhandeling van de burgerlijke belangen in strafzaken geen bezwaar heeft tegen een alleenzettelende rechter "mits de beklagde, de burgerlijke partij, de civielrechtelijk aansprakelijke partij of de tussenkomende partij kunnen verzoeken om de zaak toch door een collegiale kamer te laten behandelen". De heer Van Hecke denkt dat dit nu nog niet waterdicht geregeld is.

Mevrouw Sonja Becq (CD&V) heeft eveneens begrip voor de overwegingen die aan het wetsvoorstel ten grondslag liggen. Anderzijds benadrukt zij dat de rechtspraak niet aan kwaliteit mag inboeten ten gevolge van een nieuwe regeling. Voorts pleit de spreekster ook voor een efficiëntiemeting, zodat kan worden nagegaan of de regeling resultaten oplevert. Ten slotte repliceert mevrouw Becq op de opmerking van de vorige spreker dat er geen waterdichte regeling bestaat die de partijen de mogelijkheid biedt om te vragen dat de zaak door drie magistraten zou worden behandeld. Artikel 91 Ger. W. voorziet wel degelijk daarin, zodat dit bezwaar vervalt.

De heer Christian Brotcorne (cdH) stelt dat de intrekking van amendement nr. 1 de duidelijkheid ten goede komt. Voorts heeft hij de volgende vragen en bedenkingen bij het wetsvoorstel.

Ten eerste ziet hij er geen graten in dat het hoger beroep tegen beslissingen van de vrederechter door een alleenzettelende magistraat worden behandeld.

Daarnaast vraagt hij wel de nodige omzichtigheid bij de invoering van eenzelfde systeem voor het hoger beroep tegen beslissingen van de politierechter. De politierechtbank is bevoegd voor belangrijke en soms zeer complexe en specifieke aangelegenheden, zoals voor treinongevallen. Hij beseft dat er voor moeilijke dossiers een uitzonderingsregeling bestaat die toelaat om deze voor een college van drie rechters te brengen, maar vraagt toch de nodige aandacht voor deze kwestie.

En troisième lieu, M. Brotcorne ne part pas sans plus du principe que l'instauration du nouveau système entraînera une augmentation du nombre d'affaires traitées. On peut s'attendre à une diminution du nombre de jours d'audience et il est très peu probable que l'on nomme des magistrats supplémentaires. Il demande également si le ministère public et les greffes disposent de suffisamment de personnel pour assurer la mise en œuvre du nouveau système.

Pour terminer, l'intervenant demande comment la nouvelle règle s'articule avec celle prévue par l'article 211*bis* du Code d'instruction criminelle. Ce dernier dispose qu'il doit y avoir unanimité des voix lorsqu'une condamnation ou un renvoi est prononcé ou lorsqu'une aggravation de la peine est prononcée en degré d'appel. Cela suppose naturellement que le dossier soit traité par plus d'un juge.

M. Rachid Madrane (PS) souscrit à l'objectif du régime proposé et adhère aux exposés de Mme Becq et M. Brotcorne.

M. Koenraad Degroote (N-VA) considère que le retrait de l'amendement n° 1 contribue à la clarté. Bien qu'il comprenne les motifs à la base de la règle proposée, il estime que la proposition ne fait guère avancer les choses; il pense que les conseils demanderont de toute manière que l'affaire soit jugée par trois magistrats. En pratique, il n'y aura donc guère de changement.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) se réjouit qu'il n'y ait pas de discussion concernant les objectifs de sa proposition. Elle fait cependant observer que si l'on veut accélérer le cours de la justice, il faut également être disposé à opérer des changements. En ce qui concerne l'observation du dernier intervenant, le but est explicitement de mettre toutes les parties concernées — en ce compris les conseils — face à leurs responsabilités. Chacun doit apporter sa contribution.

À l'instar de Mme Becq, Mme Van Cauter attire l'attention sur l'article 91 du Code judiciaire, qui prévoit la possibilité de demander le renvoi à une chambre composée de trois juges.

En réponse à la question de savoir si les juges uniques sont aussi productifs/efficaces que les chambres composées de trois juges, l'intervenante renvoie à l'observation formulée à ce propos par le premier président de la cour d'appel de Gand: "Les statistiques disponibles montrent que les juges uniques traitent au total plus de dossiers qu'une chambre composée de trois juges, ce

In de derde plaats gaat de heer Brotcorne er niet zonder meer van uit dat de invoering van het nieuwe systeem tot gevolg zal hebben dat er meer zaken zullen worden afgehandeld. Het valt te verwachten dat er minder zittingsdagen zullen zijn en voorts is het erg onwaarschijnlijk dat er extra magistraten zullen worden benoemd. Hij vraagt ook of het OM en de griffies over voldoende personeel beschikken om de nieuwe regeling te bolwerken.

Ten slotte vraagt de spreker hoe de nieuwe regeling zich verhoudt tot de regeling waarin artikel 211*bis* Sv. voorziet. Artikel 211*bis* Sv. bepaalt dat er eenparigheid van stemmen moet zijn wanneer er een veroordeling of een verwijzing wordt uitgesproken of wanneer er in hoger beroep een strafverzwaring wordt uitgesproken. Dit veronderstelt uiteraard dat er meer dan één rechter het dossier behandelt.

De heer Rachid Madrane (PS) onderschrijft de doelstelling van de beoogde regeling en gaat akkoord met de uiteenzettingen van mevrouw Becq en de heer Brotcorne.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) is van oordeel dat de intrekking van amendement nr. 1 tot de duidelijkheid bijdraagt. Hoewel hij begrip heeft voor de motieven die aan de voorgestelde regeling ten grondslag liggen, meent hij dat het voorstel weinig zoden aan de dijk zal zetten; hij denkt dat de raadslieden sowieso zullen vragen dat de zaak door drie magistraten wordt beoordeeld. In de praktijk zal er dus weinig veranderen.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) is tevreden dat er geen discussie bestaat over de doelstellingen van haar voorstel. Zij merkt wel op dat, indien men de rechtsgang dan toch wil versnellen, men ook bereid moet zijn om veranderingen door te voeren. Wat de opmerking van de laatste spreker betreft: het is de uitdrukkelijke bedoeling om alle betrokken partijen — dus ook de raadslieden — op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Iedereen moet zijn steentje bijdragen.

Ook wijst mevrouw Van Cauter, net zoals mevrouw Becq, op artikel 91 Ger. W., dat voorziet in de mogelijkheid om een verwijzing naar een kamer met drie rechters te vragen.

Als antwoord op de vraag of alleenzettelende rechters wel even productief/efficiënt zijn dan kamers met drie rechters, verwijst de spreekster naar de opmerking die de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent dienaangaande maakt: "De beschikbare statistieken leren dat drie alleenzettelende rechters samen meer zaken afhandelen, dan een kamer met drie rechters,

qui contribue à réduire la durée de traitement” [traduction]. Elle estime en outre que la nouvelle règle induira une plus grande responsabilisation des magistrats concernés et favorisera la concertation. Il en résultera une plus grande unité de la jurisprudence.

Mme Van Cauter ajoute encore que “l’unanimité” dont il est question à l’article 211*bis* du Code d’instruction criminelle est également obtenue lorsque seul un juge est en charge du dossier. Sur ce point, la règle proposée n’est donc pas en contradiction avec l’article évoqué.

Enfin, l’intervenante souligne également que la loi du 22 avril 2010 prévoit que les demandes relatives à l’état des personnes sont, en principe, traitées (y compris en appel) par un magistrat unique (loi du 22 avril 2010 modifiant les articles 92, 109*bis* et 1301 du Code judiciaire). Cette modification récente de la loi est entrée en vigueur sans poser de problème notable en matière de personnel dans les greffes et les parquets.

M. Bert Schoofs (VB) demande l’avis du gouvernement à propos de la proposition de loi. Il se demande en outre si le renvoi, à la demande, devant une chambre composée de trois juges n’entraînera pas de retards. En effet, des délais supplémentaires devront être accordés pour la formulation des requêtes, et tant le renvoi que les modalités pratiques prendront également du temps.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) n’est pas convaincu par la réponse de l’auteur principale à propos de l’article 91 du Code judiciaire. Cet article ne permet pas à toutes les parties concernées par une affaire pénale de demander le renvoi devant une chambre composée de trois juges. L’intervenant estime, par exemple, que le prévenu en appel n’a plus le droit de demander le renvoi. Le renvoi ne peut pas non plus être demandé par la partie civile, ni par la partie civilement responsable.

En matière civile, le renvoi devant une chambre composée de trois juges ne peut pas non plus être demandé à l’occasion d’une intervention volontaire ou forcée (art. 91, alinéa 8, du Code judiciaire).

L’intervenant souligne qu’il n’est pas opposé, par principe, à la réglementation proposée mais qu’il souhaite néanmoins que toute la clarté soit faite sur la possibilité de renvoi devant une chambre composée de trois juges. Une analyse approfondie indiquera peut-être si d’autres modifications doivent encore avoir lieu. M. Van Hecke estime par exemple qu’il importe notamment que la partie civile puisse également demander le renvoi.

wat bijdraagt tot kortere omlooptijden”. Zij meent bovendien dat de nieuwe regeling zal leiden tot een grotere responsabilisering van de betrokken magistraten en dat er meer overleg zal worden gepleegd. Dat zal op zijn beurt leiden tot een grotere eenheid van rechtspraak.

Mevrouw Van Cauter zegt daarenboven dat de “eenparigheid” waarvan sprake in artikel 211*bis* Sv. ook wordt verwezenlijkt in geval er slechts één rechter bevoegd is voor het dossier. De voorgestelde regeling is op dit stuk dus niet in tegenspraak met het zo-even geciteerde artikel.

Tot slot vestigt de spreekster ook de aandacht op de wet van 22 april 2010 krachtens welke vorderingen betreffende de staat van personen (ook in hoger beroep) in principe door een alleenzettelend magistrat worden behandeld (wet van 22 april 2010 tot wijziging van de artikelen 92, 109*bis* en 1301 van het Gerechtelijk Wetboek). Deze recente wetswijziging is zonder noemenswaardige problemen inzake personeelsbehoeften bij griffies en parketten in werking getreden.

De heer Bert Schoofs (VB) vraagt naar het standpunt van de regering met betrekking tot het wetsvoorstel. Hij vraagt zich bovendien af of de verzending van zaken op vraag naar kamers met drie rechters geen vertragingen zal veroorzaken. Er zullen immers extra termijnen moeten worden toegekend teneinde de verzoeken te formuleren en ook de verzending en de praktische regeling zal tijd in beslag nemen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) is niet overtuigd door het antwoord van de hoofdindienster aangaande artikel 91 Ger. W. Het artikel geeft niet aan alle partijen in een strafzaak de mogelijkheid om een verwijzing naar een kamer met drie rechters te vragen. Zo meent de spreker dat de beklaagde in beroep geen recht meer heeft om de verwijzing te vragen. Ook de burgerlijke partij en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij kunnen geen verwijzing vragen.

In burgerlijke zaken kan evenmin een verzoek tot verwijzing naar een kamer met drie rechters worden gedaan naar aanleiding van een vrijwillige of gedwongen tussenkomst (art. 91, achtste lid, Ger. W.).

De spreker benadrukt dat hij niet principieel gekant is tegen de voorgestelde regeling, maar hij wil wel dat er absolute duidelijkheid wordt geschapen rond de mogelijkheid tot verwijzing naar een kamer met drie rechters. Misschien zal uit een nadere analyse blijken dat er ook nog andere wijzigingen moeten worden doorgevoerd. Zo vindt de heer Van Hecke het o.m. belangrijk dat ook de burgerlijke partij een verwijzing kan vragen.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) réplique qu'en matière pénale, ce n'est pas à la partie civile mais bien au ministère public qu'il appartient d'interjeter appel. Si une partie civile souhaite interjeter appel et si le ministère public ne le fait pas, le volet civil du dossier sera ensuite exclusivement réglé au civil et, dans ce cas, l'article 91, alinéa 8, du Code judiciaire est d'application. L'intervenante explique ensuite qu'il n'y a que deux parties en matière pénale: le ministère public et le prévenu/condamné.

M. Koenraad Degroote (N-VA) se rallie à l'argumentation de M. Van Hecke et fait également remarquer que, dans la plupart des affaires soumises au tribunal de police, le prévenu ne doit pas comparaître devant la chambre du conseil.

M. Christian Brotcorne (cdH) estime qu'il convient de clarifier la portée exacte de l'article 91 du Code judiciaire avant de prendre des décisions définitives. Une modification n'est pas non plus à exclure. Ainsi, il se peut que le législateur décide que la partie civile doit également pouvoir demander un renvoi devant une chambre composée de trois juges.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) estime que la réponse de l'auteur principal n'est toujours pas satisfaisante. Lorsque, dans l'hypothèse qu'elle a citée, tant le ministère public que la partie civile interjettent appel, l'affaire reste soumise au juge pénal et reste une affaire pénale, et la partie civile peut alors encore demander un renvoi. Une situation similaire se présente en ce qui concerne la partie civilement responsable (par exemple, dans le cas d'un accident de voiture provoqué par un mineur). Il craint que l'article 91 du Code judiciaire ne puisse répondre à ses préoccupations. Pourtant, le premier président de la cour d'appel d'Anvers déclare qu'"il n'y a aucune objection à confier, en degré d'appel, le traitement d'intérêts civils en matière pénale à un juge/un conseiller unique", mais à condition que "le prévenu, la partie civile, la partie civilement responsable ou la partie intervenante" puissent demander un renvoi (traduction). M. Van Hecke estime qu'il faut procéder à une analyse approfondie des possibilités offertes par l'article.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, pense qu'il est en effet préférable de faire une analyse technique de l'article 91 du Code judiciaire. Elle souligne, d'autre part, qu'elle est favorable à la réglementation proposée.

Mme Marie-Christine Marghem (MR) confirme le point de vue de Mme Van Cauter concernant les droits de la partie civile dans le cadre de l'article 91 du Code

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) repliceert dat het in strafzaken niet toekomt aan de burgerlijke partij om hoger beroep in te stellen, maar aan het OM. Indien een burgerlijke partij hoger beroep wenst in stellen en het OM doet dat niet, dan zal het burgerrechtelijke luik van het dossier verder uitsluitend burgerrechtelijk worden afgehandeld en in dat geval is artikel 91, achtste lid, Ger. W. van toepassing. Verder legt de spreekster uit dat er in strafzaken slechts twee partijen zijn: het OM en de beklagde/veroordeelde.

De heer Koenraad Degroote (N-VA) sluit zich aan bij het betoog van de heer Van Hecke en merkt bovendien op dat de beklagde in de meeste zaken die voor de politierechtbank komen niet voor de raadkamer moet verschijnen.

De heer Christian Brotcorne (cdH) vindt dat de juiste draagwijdte van artikel 91 Ger. W. moet worden verduidelijkt vooral definitieve beslissingen te nemen. Ook een wijziging valt niet uit te sluiten. Zo is het denkbaar dat de wetgever zou beslissen dat ook de burgerlijke partij een verwijzing naar een kamer met drie rechters moet kunnen vragen.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vindt het antwoord van de hoofdindienster nog steeds niet afdoende. Wanneer, in de door haar opgenoemde hypothese, zowel het OM als de burgerrechtelijke partij hoger beroep instellen, dan blijft de zaak bij de strafrechter en een strafzaak en dan kan de burgerlijke partij nog verwijzing vragen. Een gelijkaardige situatie doet zich voor ten aanzien van de burgerlijk aansprakelijke partij (bv. in het geval van een verkeersongeval dat veroorzaakt wordt door een minderjarige). Hij vreest dat artikel 91 Ger. W. niet kan tegemoetkomen aan zijn bezorgdheid. Nochtans zegt de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen dat er "er geen bezwaar is om in graad van hoger beroep de afhandeling van burgerlijke belangen in strafzaken toe te vertrouwen aan een alleenzetelend rechter/raadsheer" maar dan wel onder de voorwaarde dat "de beklagde, de burgerlijke partij, de civielrechtelijk aansprakelijke partij of de tussenkomende partij" om een verwijzing kunnen verzoeken. De heer Van Hecke denkt dat een grondige analyse van de mogelijkheden die het artikel biedt, nodig is.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, denkt dat artikel 91 Ger. W. inderdaad best technisch wordt gescreend. Zij beklemtoont anderzijds dat zij voorstander is van de voorgestelde regeling.

Mevrouw Marie-Christine Marghem (MR) bevestigt het standpunt van mevrouw Van Cauter aangaande de rechten van de burgerlijke partij in het kader van

judiciaire. Elle explique que la partie civile, sur la base de l'alinéa 8 de cet article, peut demander par écrit un renvoi devant une chambre composée de trois juges, lorsqu'elle interjette appel pour le volet civil du dossier. Mme Marghem déclare également que la partie civile est bien sûr informée d'un éventuel appel interjeté par le ministère public ou la personne condamnée.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) demande quelle est alors la position de la partie civilement responsable.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) précise que l'article 91, alinéa 8, du Code judiciaire évoque "une" partie. Toutes les parties — c'est-à-dire également la partie civilement responsable — sont donc visées. Cette disposition reste applicable, même dans les dossiers comportant à la fois un volet pénal et un volet civil.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, explique qu'une analyse plus approfondie de l'article 91 du Code judiciaire tend à démontrer qu'il serait préférable de modifier cette disposition dans le sens suivant: en ce qui concerne l'appel en matière pénale, tant la partie civile que la partie civilement responsable doivent être autorisées expressément à demander l'attribution de l'affaire à une chambre composée de trois juges.

*

L'amendement n° 1 est retiré.

L'article 1er est adopté par 13 voix contre une.

Art. 3 (nouveau)

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) et consorts présentent ensuite l'amendement n° 2 (DOC 53 1043/003), qui tient compte de l'observation formulée par la ministre. Cet amendement tend à autoriser la partie civile et la partie civilement responsable à demander au moment de la déclaration d'appel ou dans les huit jours de la citation ou de la convocation, par le biais d'une déclaration au greffe de la juridiction qui a rendu le jugement ou qui traite l'affaire en appel, que cette affaire soit traitée par trois juges.

M. Christian Brotcorne (cdH) estime que cet amendement apporte davantage de clarté en la matière. Il soutient la modification proposée.

M. Raf Terwingen (CD&V) demande à l'auteure de l'amendement de préciser la notion de "déclaration au

article 91 Ger. W. Zij legt uit dat de burgerlijke partij op grond van het achtste lid van dit artikel schriftelijk om een verwijzing naar een kamer met drie rechters kan verzoeken, wanneer zij — voor het burgerlijke luik van het dossier — een hoger beroep aantekent. Mevrouw Marghem zegt ook dat de burgerlijke partij uiteraard op de hoogte wordt gebracht van een eventueel hoger beroep van het OM of de veroordeelde.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) vraagt wat dan de positie van de burgerlijk aansprakelijke partij is.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) preciseert dat artikel 91, achtste lid, Ger. W. spreekt over "een" partij, d.w.z. elke partij, ook de burgerlijk aansprakelijke partij. Deze bepaling blijft van toepassing, ook in dossiers die zowel uit een strafrechtelijk als een burgerrechtelijk luik bestaan.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, legt uit dat een nadere analyse van artikel 91 Ger. W. uitwijst dat deze bepaling best wordt gewijzigd in de zin dat, voor wat betreft het hoger beroep in strafzaken, zowel aan de burgerlijke partij als aan de burgerrechtelijk aansprakelijke partij uitdrukkelijk het recht wordt toegekend om te vragen dat de zaak wordt toegewezen aan een kamer bestaande uit drie rechters.

*

Amendement nr. 1 wordt ingetrokken.

Artikel 1 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1.

Art. 3 (nieuw)

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) c.s. dient daarop een amendement nr. 2 (DOC 53 1043/003) in dat rekening houdt met de opmerking van de minister. Het strekt ertoe te bepalen dat de burgerlijke partij en de burgerlijk aansprakelijke partij bij de verklaring van hoger beroep of binnen de acht dagen na de dagvaarding of oproeping door een verklaring ter griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, of die de zaak in hoger beroep behandelt, kunnen vragen dat de zaak door drie rechters wordt behandeld.

De heer Christian Brotcorne (cdH) zegt dat het amendement een en ander verduidelijkt. Hij onderschrijft de voorgestelde wijziging.

De heer Raf Terwingen (CD&V) vraagt dat de indienst van het amendement duidelijkheid schept rond de

greffe". Suffit-il d'adresser au greffe une lettre signée par le conseil, ou la partie doit-elle se présenter au greffe en personne pour y signer un document?

M. Koenraad Degroote (N-VA) peut comprendre que l'on souhaite traiter toutes les parties sur un pied d'égalité. Il s'interroge toutefois sur l'intérêt que revêtira le système proposé dans l'amendement n° 2 pour la partie civile.

Mme Carina Van Cauter (Open Vld) réplique que l'octroi du droit de demander le renvoi devant une chambre à trois juges s'inscrit dans le prolongement des droits que la proposition de loi, une fois adoptée, accordera au prévenu ou au condamné. Tous pourront désormais demander à ce que l'affaire soit traitée par trois juges.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) fait observer que l'amendement démontre que même les auteurs et tous ceux qui ont soutenu la proposition initiale sont convaincus qu'au départ, le système n'était pas au point. La modification proposée ne résout pas tous les problèmes pour autant. L'intervenant continue de penser qu'il faut également répondre au problème lié au fait que le système prévu par la proposition de loi est contraire à l'article 211bis du Code d'instruction criminelle.

En ce qui concerne la demande d'explication concernant la déclaration au greffe, *Mme Van Cauter (Open Vld)* répond que la modification proposée se fonde sur les termes de l'article 202 e.s. du Code d'instruction criminelle. La notion doit être interprétée de la même manière dans l'amendement n° 2.

Mme Carina Van Cauter répète que dans ce cas, cela ne pose aucun problème: lorsqu'un juge unique examine l'affaire, il y a toujours unanimité.

M. Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) ne partage pas ce point de vue. La proposition de loi abroge *de facto* l'article 211bis. Pour l'intervenant, cela prouve que les auteurs agissent de manière irréfléchie.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de la Justice, partage l'opinion de l'avant-dernière intervenante.

M. Renaat Landuyt (sp.a) ajoute qu'il faut lire l'article 211bis du Code d'instruction criminelle à la lumière de la législation en vigueur à ce moment-là. Cela signifie concrètement que la disposition doit être appliquée dans les cas où une affaire a été attribuée à une chambre composée de trois juges. Et pas dans les autres cas.

notie "verklaring ter griffie". Volstaat het dat er een brief, ondertekend door de raadsman, aan de griffie wordt gericht, of moet men zich in persoon bij de griffie aandienen en daar een document ondertekenen?

De heer Koenraad Degroote (N-VA) gaat ermee akkoord dat men alle partijen op gelijke voet wenst te behandelen. Hij vraagt zich evenwel af welk belang de burgerlijke partij bij de in het amendement nr. 2 voorgestelde regeling zal hebben.

Mevrouw Carina Van Cauter (Open Vld) repliceert dat de toekenning van het recht om de verwijzing naar een kamer met drie rechters te verzoeken, in het verlengde ligt van de rechten die aan de beklagde of veroordeelde toekomen wanneer het wetsvoorstel wordt goedgekeurd. Allen zullen nu kunnen vragen dat de zaak door drie rechters wordt behandeld.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) merkt op dat het amendement aantoont dat ook de indieners en allen die het oorspronkelijke voorstel ondersteunden ervan overtuigd zijn dat de regeling aanvankelijk niet op punt stond. De voorgestelde wijziging lost evenwel niet alle problemen op. De spreker blijft van oordeel dat er ook nog een antwoord moet gegeven worden op het probleem dat de regeling waarin het wetsvoorstel voorziet, haaks staat op artikel 211bis Sv.

Wat de vraag om meer uitleg omtrent de verklaring ter griffie betreft, antwoordt *mevrouw Van Cauter (Open Vld)* dat de voorgestelde wijziging gebaseerd is op de bewoordingen van artikel 202 e.v. van het Wetboek van strafvordering. De notie moet op dezelfde manier worden geïnterpreteerd in amendement nr. 2.

Mevrouw Carina Van Cauter herhaalt dat er in dat geval geen probleem rijst: in het geval er slechts één rechter de zaak behandelt, is er steeds eenparigheid.

De heer Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen) gaat hier niet mee akkoord. Het wetsvoorstel heft artikel 211bis *de facto* op. De spreker ziet hierin een bewijs van het feit dat de indieners ondoordacht te werk gaan.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Justitie, deelt de mening van de voorlaatste spreekster.

De heer Renaat Landuyt (sp.a) voegt hieraan toe dat men artikel 211bis Sv. moet lezen in de context van de op dat ogenblik van kracht zijnde wetgeving. Concreet zal dat betekenen dat de bepaling moet worden toegepast in de gevallen waarin een zaak aan een kamer met drie rechters is toegewezen. In de andere gevallen niet.

Mme Sophie De Wit (N-VA) est également de cet avis, tout en faisant observer que le simple maintien de l'article 211bis du Code d'instruction criminelle aura pour conséquence que les conseillers demanderont presque toujours le renvoi devant une chambre composée de trois juges, en raison, précisément, du fait que l'unanimité est requise dans ce cas.

M. Renaat Landuyt (sp.a) ne dément pas ces propos. Pour lui, c'est la preuve que le système proposé n'atteindra pas entièrement l'objectif poursuivi. Il constitue cependant un pas important dans la bonne direction, puisqu'un juge unique pourra en tout cas traiter un plus grand nombre d'affaires. M. Landuyt admet toutefois qu'on aurait aussi pu instaurer un système plus radical.

*

L'amendement n° 2 (DOC 53 1043/003) visant à insérer un nouvel article 3 est adopté par 13 voix contre une.

*
* *

Par dérogation à l'article 82.1 du Règlement, l'ensemble de la proposition de loi, telle qu'elle a été amendée, est adopté par 13 voix contre une.

Le rapporteur,

Stefaan VAN HECKE

La présidente,

Sarah SMEYERS

Dispositions qui nécessitent une mesure d'exécution (article 78.2, alinéa 4, du Règlement): *nihil*.

Mevrouw Sophie De Wit (N-VA) gaat hiermee akkoord, maar wijst erop dat het loutere voortbestaan van artikel 211bis Sv. tot gevolg zal hebben dat de raadslieden quasi altijd de verwijzing naar een kamer met drie rechters zullen vragen, precies omdat er dan eenparigheid vereist is.

De heer Renaat Landuyt (sp.a) spreekt dat niet tegen. Voor hem is dit het bewijs dat de voorgestelde regeling niet volledig het vooropgestelde doel zal verwezenlijken. Het is wel een flinke stap in de goede richting doordat in elk geval meer zaken door een alleenzettelende rechter zullen worden behandeld. De heer Landuyt geeft wel toe dat men ook een verregaandere regeling had kunnen treffen.

*

Amendement nr. 2 (DOC 53 1043/003) tot invoeging van een nieuw artikel 3 wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1.

*
* *

In afwijking van artikel 82.1 Rgt. wordt het geheel van het wetsvoorstel, zoals geamendeerd, aangenomen met 13 stemmen tegen 1.

De rapporteur,

Stefaan VAN HECKE

De voorzitter,

Sarah SMEYERS

Bepalingen die een uitvoeringsmaatregel vereisen (artikel 78.2, vierde lid, Rgt.): *nihil*.